

Dinesen: Det, der bragte mig til at forlange Ordet, var den Slutningsbemærkning, som blev brugt af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), idet en af hans Grunde til at sige: „Stemmer ikke“ ved den endelige Afstemning over dette Lovforslag var, at han ikke vilde være med til at gjøre nogen Demonstration imod den høitærede Minister. Da jeg agter at stemme imod Lovforslaget, vil jeg gjøre den korte Bemærkning, at jeg ved denne min Afstemning ikke foretager nogen Demonstration hverken mod Ministeriet eller mod den enkelte Minister; men jeg stemmer ubelukkende af Hensyn til den Mening, jeg har dannet mig om selve Sagen, den Maade, hvorpaa den er kommen frem og ført igjennem her i Thinget, med andre Ord, jeg stemmer imod den af de Grunde, der ere anførte af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen). Jeg skal isøvrigt heller ikke indlade mig paa de saglige Betragtninger, hvortom der kunde være Tale; kun vil jeg i Anledning af, at den høitærede Minister yttrede sig noget ufordelagtig om Marschøvelserne og skildrede, hvorledes visse Afdelinger havde set ud efter Marschen til Dyrehaven, tillade mig den Bemærkning, at man maa jo dog være indrettet paa med temmelig kort Varsel at kunne mobilisere og rykke ud mod en eventuel Fjende, der angriber os (Afbyrdelse af Sue). Det ærede Medlem fra Nørresundby spørger om, hvor langt Varslet skal være, men det er jo dog umuligt for os at sige; det vil ikke blive længere, end den eventuelle Fjende vil give os det. Vi kunne altsaa være udfatte for med kort Varsel at rykke ud imod en Fjende, der vil angribe os, og der kan være Tale om at rykke ud med Troppet, der ganske nylig ere komne i Klæderne, og af hvem der vil kræves store Anstrengelser. Men det er da ogsaa tilbligere, naar man har forvaret den hidtilværende Maade at holde Leir paa, og hvortil det ogsaa hørte at lade Afdelingerne strax foretage Marscher, blevet fremhævet som en meget gavnlig Side af Øvelserne, at man vandt Erfaring for, i hvilken Grad Afdelingerne ere istand til at foretage Marscher strax, efterat Mandstabet var traadt under Fanerne. — Naar den høitærede Minister udtalte, at det var ikke hans Opgave at sige de militære Medlemmer her i Thinget Behageligheder, giver dette mig Anledning til at sige til Slutning, at jeg tror heller ikke, at det er den ærede Ministers Opgave at sige dem Ubehageligheder.

Winther: Jeg hører, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) idag har udtalt sig i samme Retning som jeg, dengang jeg talte om Udalgs Nedsættelse, og det har glædet mig meget; men siden det er blevet fremhævet af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), skal jeg tillade

mig en lille Yttring ligeover det ærede Medlem i Anledning af, hvad han fremkom med ved hin Leilighed. Det kunde naturligvis ikke være min Mening at give noget Raad til det ærede Medlem. Ligesaa lidt som jeg antager, at han har troet at kunne udøve nogen Indflydelse paa mig, ligesaa lidt har jeg troet at kunne udøve nogen Indflydelse paa ham. Hvad jeg dengang sagde, og hvad der nu er gjentaget af det ærede Medlem, var det, at, naar et saadant nyt Forsøg skulde gjøres, og der er to forskjellige Ansuelser om dette Forsøgs helbige Betsaffenhed eller om dets Nytte i det Hele, saa skulde man helst gaa den Vej at lade den Minister, som har Ansvar for, udføre Forsøget usforstyrret, efter den gamle Regel: Mange Koffe forderve Suppen. Det var det, jeg tænkte paa, at det var meget rigtigere fra et rent militært Standpunkt at lade Foranstaltningen foregaa usforstyrret, saaledes som den var paatænkt af den Mand, som skulde udføre den og havde Ansvar for den. Det var kun denne lille yderligere Forklaring, jeg vilde tillade mig overfor det ærede Medlem fra Randers. Da jeg hører, at der nu er 3 eller 4 ærede Medlemmer, som have været bange for, at deres Afstemning kunde tydes som en Demonstration mod Regjeringen, naar de stemte imod Lovforslaget, saa vil jeg tillade mig at bemærke for mit Bedkommende, at, naar jeg stemmer for Forslaget, er det aldeles ikke at betragte som en Demonstration i modsat Retning, nemlig som et Lillidsvotum til Regjeringen (Ratter). Ja, det ene er akkurat ligesaa rigtigt som det andet, det skal jeg gjerne indrømme; men jeg vilde blot ikke have min Afstemning opfattet, som om jeg dermed tilfjendegav min Lillid til Ministerens Foranstaltninger i denne Retning. Jeg skal ikke opholde Thinget længere; det synes mig kun, at det, der har foranlediget mig til at tage Ordet, kunde man gjerne have sparet, og saa vilde jeg ogsaa have kunnet tie stille.

Solstein-Ledreborg: Jeg vil kun sige, at jeg ikke forstaar det ærede Medlems Sver for at berolige Gemytterne med Hensyn til den Demonstration, der kunde uledes af hans Stemmegivning ligeoverfor Regjeringen, thi Regjeringen er saa vant til Demonstrationer fra den Side paa denne Tid af Aaret, saa at den neppe nu mere lægger nogen Bægt derpaa.

Bojsen: Jeg har allerede udtalt, at det foreliggende Lovforslag ikke har min Sympathi, og som Følge deraf agter jeg at stemme derimod. Jeg tror isøvrigt, at der er blevet gjort betydelig Mere ud af dette Lovforslag, end det fortjener; Forhandlingen er jo voget op til at omhandle store politiske Demonstrationer fra forskjellige Sider. Jeg tror, at der baade er sagt alt for Meget til Fordel for Forslaget og ogsaa altfor Meget til Ugunst for det; men vi have jo faaet en Forkla-